

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

REĢIONU KOMITEJA

INTERACTIO – NEKLĀTIENES SANĀKSME – RK 148. PLENĀRSESĪJA, 26.1.2022.–27.1.2022.

Eiropas Reģionu komitejas rezolūcija par vietējo un reģionālo pašvaldību devumu konferencē par Eiropas nākotni

(2022/C 270/01)

EIROPAS REĢIONU KOMITEJA (RK),

ņemot vērā

- rezolūciju “Eiropas Reģionu komitejas prioritātes 2020.–2025. gadam”⁽¹⁾,
- Eiropas Reģionu komitejas 2020. gada 12. februāra⁽²⁾ un 2021. gada 7. maija⁽³⁾ rezolūcijas par konferenci par Eiropas nākotni,
- Eiropas Reģionu komitejas 2021. gada 2. decembra rezolūciju par Eiropas Komisijas 2022. gada darba programmu⁽⁴⁾,
- Eiropas Reģionu komitejas Augsta līmeņa grupas Eiropas demokrātijas jautājumos ziņojumu;

tā kā:

- a. Eiropas Savienībā ir 27 dalībvalstis, 280 reģioni un gandrīz 90 000 pašvaldību, vienam no ES darbības vadošajiem principiem jābūt “Vienoti dažādībā”;
- b. iedzīvotāji un viņu reģionālie un vietējie delegāti konferencē par Eiropas nākotni sagaida taustāmus rezultātus, kas uzlabos ES iestāžu darbību un reformēs ES pārvaldību, koncentrējoties uz tuvumu iedzīvotājiem un viņu līdzdalību, lai vairotu cilvēku uzticēšanos Eiropas Savienībai un tās demokrātisko leģitimitāti;
- c. spēcīgas reģionālo un vietējo politisko pārstāvju delegācijas iekļaušana konferences plenārsēdē palīdzēja debatēs pievērsties iedzīvotājus satraucošiem jautājumiem, lai konferences turpmākajiem rezultātiem nodrošinātu teritoriālo dimensiju;
- d. konferencē iesniegtie vietējo un reģionālo delegātu svarīgākie priekšlikumi ir saņēmuši vispārēju piekrišanu konferences plenārsēdē, darba grupās, politiskajās apvienībās un daudzvalodu digitālajā platformā;

Eiropas demokrātija

1. ir pārliecināta, ka demokrātija ir viena no ES pamatvērtībām, kas balstīta uz tiesiskumu un izpaužas kā iedzīvotāju uzticēšanās Eiropas, valstu, reģionālajām un vietējā līmeņa vēlēšanām; uzskata, ka Eiropas, valstu, vietējā un reģionālā demokrātija, kas balstīta uz reģionālajiem parlamentiem un valdībām, padomēm un mēriem, kuru leģitimitāte ir apstiprināta vēlēšanās, pilnvērtīgi papildina un savstarpēji pastiprina viena otru un ka demokrātija būtu jārespektē kā universāla vērtība visā Eiropas Savienībā;

⁽¹⁾ OV C 324, 1.10.2020., 8. lpp.

⁽²⁾ OV C 141, 29.4.2020., 5. lpp.

⁽³⁾ OV C 300, 27.7.2021., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 97, 28.2.2022., 1. lpp.

2. uzskata: lai apmierinātu iedzīvotāju aizvien uzstājīgāko prasību novērst demokrātijas deficītu, Eiropas Savienībai ir jāveicina "Eiropas demokrātijas nama" modelis, kura pamatā ir trīsdimensiju leģitimitāte – Eiropas, valstu un reģionālā un vietējā līmeņa – atbilstīgi pilsoņu balsojumam katrā līmenī; šajos centienos īpaša loma būs reģionu parlamentiem, kam ir likumdošanas pilnvaras un kas kalpo kā vidutāji starp iedzīvotājiem un pārvalstisko līmeni;
3. ir pārliecināta, ka Eiropas pārstāvības un līdzdalības demokrātijai būtu savstarpēji jāpapildina vienai otru, lai nodrošinātu, ka demokrātijā dod rezultātus iedzīvotājiem tieši tur, kur viņi dzīvo;
4. atzīmē, ka demokrātijā nozīmē visu cilvēku līdzdalību un ka Eiropā leģitimitāte pirmām kārtām izriet no iedzīvotāju subsidiaritātes; tāpēc uzskata, ka iedzīvotāju veidotu Eiropu gaida laba nākotne; šajā saistībā īpaša nozīme būs vietējo un reģionālo pārstāvju aktīvai līdzdarbībai Eiropas līmenī;
5. uzsver, ka ir vajadzīga aktīvāka pilsoņu līdzdalība un iesaistīšanās ES politikā, nodrošinot viņu ievēlētajiem pārstāvjiem spēcīgāku ietekmi visos pārvaldības līmeņos, un uzskata, ka tas veicinās publiskās telpas eiropeizāciju; aicina Eiropas Parlamentu, Komisiju un Padomi veicināt pārstāvības demokrātiju, palielinot finansējumu, kas pieejams ES līmenī pārstāvētām politiskajām partijām, grupām un fondiem, tostarp tiem, kas pārstāv valsts, reģionālo un vietējo līmeni;
6. uzskata, ka ir iespējams spēkā esošo Līguma regulējumu izmantot labāk, nodrošinot labāku sinerģiju starp dažādiem pārvaldības līmeņiem; tomēr nevajadzētu izslēgt pienācīgi pamatotas izmaiņas Līgumā;
7. aicina izmantot konferencē gūto pieredzi, lai izvērstu pastāvīgu un konkrētai vietai atbilstīgu dialogu ar iedzīvotājiem kā līdzdalības mehānismu, kas Eiropas Savienību labāk sasaistīs ar reālo situāciju vietējā, rajona, reģionālajā un valsts līmenī; uzskata, ka šāds pastāvīgais dialogs ar iedzīvotājiem savu pievienoto vērtību pierādītu Eiropas, valstu un reģionālajās/rajona/vietējās vēlēšanās; šajā sakarā jāatzīmē darbs, ko veic centri, kuri ietilpst Eiropas Komisijas *Europe Direct* tīklā, un to uzņemošās struktūras kā virzītājspēks Eiropas vērtību izplatīšanai un debatēm par Eiropas projektu. Tāpat vietējām un reģionālajām pašvaldībām būtu jāveicina pastāvīgi forumi Eiropas dialogam un debatēm ar dažādiem sava reģiona dalībniekiem, lai Eiropas projektu tuvinātu iedzīvotājiem;
8. aicina, ar nejaushi izraudzītiem iedzīvotājiem rīkojot pilsoņdialogus par konkrētiem tematiem, Eiropas Savienības līmenī institucionalizēt jaunus iedzīvotāju līdzdalības veidus;
9. uzsver, ka ES reģioniem, rajoniem un pilsētām ir konkrēta zinātība par iedzīvotāju līdzdalību, un atgādina, ka tie ir organizējuši lielāko daļu no gandrīz 5 000 ar konferenci saistītajiem pilsoņdialogiem un pasākumiem; atkārtoti pauž gatavību arī turpmāk rīkot vietējus dialogus, lai ar iesaistīšanu vietējā, rajona un reģionālajā līmenī mazinātu plaisu starp Eiropas iestādēm un iedzīvotājiem;

Aktīva subsidiaritāte un proporcionalitāte Eiropas lēmumu pieņemšanas procesā

10. iesaka daudzlīmeņu pārvaldības un partnerības principus paplašināt un iekļaut visu to ES politikas jomu leģislatīvajos un normatīvajos aktos, kurām ir reģionāla vai vietēja ietekme; atkārtoti aicina daudzlīmeņu pārvaldības un partnerības principus kodificēt ne tikai ES1 fondos, bet arī Starpiestāžu rīcības kodeksā un iekļaut tos Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu;
11. uzsver, ka Eiropas misijas kā jauns un vitāli svarīgs steidzamu sabiedrības problēmu risināšanas instruments ir īsts Eiropas Savienības ietekmes un ticamības pārbaudījums. Tām ir nepieciešama plaša leģitimitāte un atbalsts. Kā Eiropas Komisija ir uzsvērusi, pilsētu, reģionu un visu ieinteresēto personu un pilsoņu loma izšķiroši ietekmēs augsti uzstādīto Eiropas Savienības misiju mērķu sasniegšanu; aicina ES misijas noteikt skaidrus ceļvežus un izstrādāt jaunu sistēmisku daudzpusējas pārvaldības pieeju un metodiku eksperimentu veikšanai, prototipu izstrādei, uzraudzībai un darbības izvēršanai visos pārvaldības līmeņos;
12. aicina stiprināt aktīvas subsidiaritātes principu, izdarot grozījumus Lisabonas līguma 2. protokolā par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu; prasa ar šādiem grozījumiem pagarināt "agrīnās brīdināšanas mehānisma" ietvaros īstenotās subsidiaritātes kontroles termiņu līdz divpadsmit nedēļām, ieviest sistematisku RK izstrādātās subsidiaritātes tabulas izmantošanu un "zaļās kartes procedūru", kas nozīmīgam skaitam valstu vai reģionālo parlamentu nodrošinātu iespēju ierosināt ES tiesību aktus;

13. ierosina ietekmes novērtējumos iekļaut teritoriālo dimensiju un tajos proporcionalitātes principu juridiski izvērtēt tikpat rūpīgi kā subsidiaritātes principu;
14. aicina pakāpeniski pārveidot Reģionu komiteju no padomdevējas struktūras par Eiropas Savienības līdzlēmēju struktūru nozīmīgās politikas jomās ar teritoriālu ietekmi;
15. attiecībā uz subsidiaritāti un Eiropas tiesiskā regulējuma uzlabošanu jāuzsver, cik liela nozīme ir Eiropas Reģionu komitejas iniciatīvām; ne tikai subsidiaritātes tīklam, bet arī *RegHub*, kura loma arvien pieaug un kurš ir pierādījis, ka ir ļoti noderīgs Eiropas Komisijai;
16. norāda, ka RK atspoguļo tādu ES politikas dimensiju, ko citas ES iestādes nespēj atspoguļot, un tāpēc RK formulētā reģionāla un vietējā perspektīva Eiropas Savienībā sniedz nenovērtējamu ieguldījumu politikas veidošanā un leģitimācijā;
17. uzskata, ka Reģionu komitejai ir svarīgi savā darbā koncentrēties uz politiku ar teritoriālu ietekmi un tāpēc galvenokārt pievērsties jautājumiem, kuros vietējās un reģionālās pašvaldības ir vai nu iesaistītas īstenošanas līmenī, vai izjūt būtisku ietekmi;
18. aicina noteikt, ka Eiropas Parlamentam, Eiropas Komisijai un ES Padomei ir jāizskata RK atzinumi, kas pieņemti saskaņā ar obligātas apspriešanās procedūru, un jānorāda pamatoti iemesli, ja šie atzinumi netiek ņemti vērā;
19. aicina piešķirt Reģionu komitejai piekļuvi trialogiem un ar tiem saistītajiem dokumentiem, ja tā ir sniegusi atzinumu par attiecīgo priekšlikumu saskaņā ar LESD 307. pantu; prasa, lai Reģionu komitejai tiktu piešķirtas pilnvaras ierosināt abiem likumdevējiem kompromisus, kas pavērs tiem iespēju saņemt vērtīgu informāciju par faktiskajiem īstenošanas apstākļiem uz vietas;
20. aicina uzlabot iestāžu sinerģiju, piemēram, iesaistot Reģionu komiteju Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes struktūru (piemēram, komisiju, komiteju un darba grupu) darbā un komitoloģijas procedūrā;
21. atgādina, ka reģionālajā un vietējā līmenī tiek īstenoti 70 % tiesību aktu, tāpēc prasa, lai ar Reģionu komiteju notiktu apspriešanās ES gadskārtējās un daudzgadu plānošanas, darba kārtības un prioritāšu noteikšanas procesos, kas paredzēti Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu; šajā saistībā vēlreiz norāda uz *RegHub* tīkla radīto pievienoto vērtību un aicina stiprināt šo tīklu;
22. ir pārliecināta, ka, vairāk ņemot vērā vietējo un reģionālo pašvaldību īpašo pieredzi ES tiesību aktu īstenošanā, tiek uzlabots likumdošanas process Eiropas Savienībā;
23. uzsver, ka, turpinot pilnveidot Eiropas vēlēšanu tiesības, cita starpā, iespējams, ieviešot arī starptautiskus kandidātu sarakstus, ir jāievēro teritoriālās pārstāvības princips un jānodrošina saikne ar ES politikas vietējo un reģionālo dimensiju, kā arī Eiropas Parlamenta deputātu tuvums iedzīvotājiem;

Eiropas vērtības un tiesiskums

24. norāda, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir nozīmīga loma tiesiskuma stiprināšanā; tāpēc nosoda mēģinājumus vērsties pret tiesiskumu, instrumentalizēt tiesu sistēmu un pamazām vājināt Eiropas vērtības, tiesības un ES tiesību pārākumu pār nacionālajām tiesībām; uzsver, ka, pamatojoties uz Venēcijas komisijas izstrādātajiem kritērijiem, vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir jābūt iesaistītām tiesiskuma uzraudzībā un novērtēšanā;
25. atkārtoti aicina stiprināt ES un dalībvalstu autoritāti, publisko tiesiskuma institūciju uzticamību, kā arī reģionālās pašvaldības kā demokrātijas inkubatorus;
26. uzskata, ka pēc tiesiskuma principa pārkāpumiem ir jāaptur maksājumi vai jāveic finanšu korekcijas un ka šādu pasākumu gadījumā tiem ES finansējuma saņēmējiem, tostarp vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kas nav atbildīgas par tiesiskuma pārkāpumiem, būtu jāturpina saņemt finansiālu atbalstu no attiecīgās dalībvalsts;
27. atzīst, ka Covid-19 krīze ir saasinājusi pašreizējo nevienlīdzību Eiropas reģionos; tādēļ aicina konferences struktūras stiprināt Eiropas solidaritāti un atzīt kohēziju par vienu no Eiropas pamatvērtībām;

28. ierosina izveidot *Erasmus* programmu vietējiem un reģionālajiem politiķiem, lai palīdzētu uzlabot viņu zināšanas par Eiropas Savienību, uzlabotu līdzekļu apguvi un paaugstinātu politikas īstenošanas kvalitāti;

Jaunatne, izglītība un kultūra

29. norāda, ka konference par Eiropas nākotni būtu jāizmanto, lai turpinātu centienus veidot Līdztiesības savienību, efektīvi vērstoties pret visiem diskriminācijas veidiem; uzskata, ka ir ļoti svarīgi efektīvāk nodrošināt dzimumu līdztiesības principu iekļaušanu visos ES tiesību aktos un ieviest ietekmes uz dzimumu līdztiesību novērtējumu katram jaunierosinātajam ES tiesību aktam;

30. uzskata, ka konferencē par Eiropas nākotni būtu jāierosina Eiropas Savienībā ilgtspējīgi aizsargāt un atbalstīt minoritātes, un tam par pamatu būtu jāizmanto priekšlikumi, kas ietverti sekmīgajā Eiropas pilsoņu iniciatīvā *Minority SafePack*;

31. uzsver, ka jāpievēršas dezinformācijas draudiem Eiropā, un aicina partnerībā ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām izstrādāt un ieviest Eiropas mēroga mācību programmu, kuras mērķis būtu pilsoniska audzināšana un Eiropas demokrātisko vērtību, kritiskās domāšanas, digitālo prasmju un medijpratības veicināšana;

32. aicina ES līmenī izlēmīgi rīkoties, lai samazinātu reģionālo nevienlīdzību izglītības jomā, it īpaši tālākajos, pierobežas, lauku reģionos un trūcīgos pilsētu rajonos; uzskata, ka Eiropas Savienībai jāatbalsta valstu un reģionālie centieni nodrošināt nākotnes vajadzībām atbilstošu izglītību, izstrādājot jaunus mācīšanas rīkus, piemēram, Eiropas daudzvalodu digitālās platformas ar mērķi plaši izplatīt izglītības saturu;

33. norāda, ka ir svarīgi vēl vairāk paplašināt programmas "*Erasmus+*" – Eiropas Savienības svarīgākā instrumenta eiropiskas apziņas veidošanai – labumguvēju loku, iespējas un līdzekļus. It īpaši būtu jāpalielina pašreizējie resursi un iespējas, ko tā piedāvā skolu līmenī, kā arī resursi, kas piešķirti dažādām publiskās pārvaldes jomām, lai tā kļūtu par paraugprakses apmaiņas programmu, paplašinot pašreizējās programmas "*Erasmus* publiskajai pārvaldei" darbības jomu;

34. uzskata, ka visos Eiropas reģionos, pilsētās un lauku apvidos par prioritāti būtu jāklūst jauniešu bezdarba un jauniešu un bērnu nabadzības problēmas risināšanai;

35. uzskata, ka vispārēja piekļuve kultūras un sporta pasākumiem ir ļoti svarīga, lai veicinātu ekonomisko un sociālo attīstību un palielinātu šādās aktivitātēs iesaistīto cilvēku, īpaši jauniešu, kopskaitu, tādējādi atvieglojot kopīgo Eiropas vērtību popularizēšanu;

Klimats, vide un noturība

36. atgādina, ka reģioniem un pilsētām ir izšķiroša loma gan lielākās daļas klimata pārmaiņu mazināšanas un klimatadaptācijas pasākumu īstenošanā, gan reaģējot uz klimata katastrofām un nodrošinot vietējo kopienu aktīvu iesaistīšanu zaļajā pārkārtošanā; tādēļ prasa vietējās un reģionālās pašvaldības institucionāli iesaistīt klimata, enerģētikas un vides politikas izstrādē un īstenošanā, nodrošināt tām tiešu piekļuvi ES finansējumam, līdz minimumam samazināt birokrātiskos šķēršļus un visos pārvaldības līmeņos izstrādāt koordinētas programmas, it īpaši investīciju plānus Eiropas zaļā kursa un atveseļošanas un noturības plānu atbalstam; uzsver, ka tiešs finansējums ir priekšnoteikums, lai pilsētas un reģioni būtu gatavi uzņemties vērienīgos mērķus, kas tiek apspriesti saistībā ar paketi "Gatavi mērķrādītājam 55 %";

37. norāda uz Eiropas zaļā kursa teritoriālo dimensiju un mijiedarbību ar digitālo pārkārtošanos un sociālo politiku; uzskata, ka atveseļošanas un noturības plānos norādīto klimata pasākumu uzraudzībā jāņem vērā vietējā līmeņa zaļie kursi; ierosina izveidot Eiropas reģionālo rezultātu pārskatu ar skaidriem, mērķorientētiem un lietotājdraudzīgiem rādītājiem, ar ko mērīt un uzraudzīt Eiropas zaļā kursa ietekmi *NUTS* 2 reģionu līmenī;

38. atkārtoti prasa sistemātiski organizēt daudzlīmeņu platformas un dialogus, lai nodrošinātu vietējo un reģionālo pašvaldību strukturētu un iekļaujošu līdzdalību zaļā kursa iniciatīvu plānošanā un īstenošanā, kas arī palīdzēs veidot noturīgas vietējās kopienas; uzsver: lai zaļā kursa īstenošana būtu sekmīga, ir jāveic straujš pārveides process uz jaunīgo energoresursu sistēmām, to tehnoloģijām un ar to saistītās infrastruktūras pielāgošana;

39. uzsver, ka gan pasaules, gan Eiropas līmenī pieaug vietējo un reģionālo pašvaldību loma taisnīgas klimatiskās pārkārtošanās nodrošināšanā; norāda, ka Parīzes nolīgumā un Edinburgas deklarācijā par globālo biodaudzveidības satvaru laikposmam pēc 2020. gada ir atzīta daudzlīmeņu pārvaldības nozīme klimatneitralitātes, biodaudzveidības un vērstas ilgtspējīgas attīstības īstenošanā atbilstīgi ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem; atkārtoti pauž atbalstu reģionālā un vietējā līmenī noteikta devuma (*Regionally and Locally Determined Contributions – RLDC*) sistēmai, ar kuru oficiāli atzīst, uzrauga un veicina siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu;

40. iesaka pievērst uzmanību ilgtspējīgai transporta nozares pārveidei, kurai jābūt taisnīgai un godīgai, nodrošinot, ka neviena reģions netiek atstāts novārtā un ka ilgtspējīga un uz alternatīvām degvielām balstīta mobilitāte ir cenas ziņā pieņemama un pieejama visiem iedzīvotājiem visos reģionos; ierosina izveidot taisnīgas pārkārtošanās mehānismu reģioniem, kas ir atkarīgi no autobūves nozares, lai tie spētu pārvarēt pārmaiņas šajā nozarē, ņemot vērā, ka autobūves nozarē (kas nodrošina tiešas un netiešas darbvietas 13,8 miljoniem eiropiešu, kas ir 6,1 % no kopējā nodarbināto skaita Eiropas Savienībā) norisinās fundamentāla pārkārtošanās uz bezemisiju transportlīdzekļiem un ka tā būtiski ietekmē reģionālo izaugsmi un nodarbinātību;

Veselības savienība

41. atkārtoti uzsver savu apņēmību sekmēt centienus izveidot pilnvērtīgu Eiropas veselības savienību, kurā tiek respektēts subsidiaritātes princips un juridiskās pilnvaras veselības jomā; aicina līdztekus valstu un ES iestādēm topošajā ES Veselības ārkārtas situāciju gatavības un reaģēšanas iestādē skaidrāk noteikt reģionālo pašvaldību, it īpaši reģionu ar likumdošanas pilnvarām veselības jomā, un vietējo pašvaldību lomu;

42. atbalsta visu ES iedzīvotāju piekļuvi e-veselības pakalpojumiem; aicina padziļināt ES kompetenci veselības jomā, tostarp veicot izmaiņas Līgumā, galvenokārt, lai piešķirtu Komisijai pilnvaras oficiāli atzīt sabiedrības veselības ārkārtas situāciju Savienības līmenī; atbalsta aicinājumu stiprināt veselības aizsardzību, ES ražošanas spējas un pastiprināt sadarbību zāļu jomā;

43. mudina attīstīt pārrobežu sadarbību veselības aprūpes jomā, tostarp piešķirt ES ilgtermiņa finansējumu, un ļaut brīvi pārvietoties pāri robežām neatliekamās palīdzības dienestu un veselības aprūpes personālam un transportlīdzekļiem; pašlaik vēl pastāvošie šķēršļi, kas kavē veselības aprūpes un glābšanas pakalpojumu sniegšanu pāri robežām, būtu iedzīvotāju interesēs nekavējoties un nebirokrātiski jālikvidē;

Ekonomika, sociālais taisnīgums un nodarbinātība

44. ir pārliecināta, ka konference par Eiropas nākotni rada reālu impulsu Eiropas sociālo tiesību pilāram, lai tas kļūtu par jauno sociālo noteikumu kopumu, atvieglojot pārkārtošanos uz ilgtspējīgu ekonomiku un piekļuvi darbvietai un vienlaikus veicinot sociālo kohēziju;

45. aicina pārstrādāt Eiropas ekonomikas pārvaldību, kurā ar pārskatītiem budžeta noteikumiem ir labāk jāatbalsta kvalitatīvi, publiski, ilgtermiņa un ilgtspējīgi ieguldījumi visos pārvaldības līmeņos un, ar partnerībā balstītu rīcības kodeksu Eiropas pusgadā labāk iesaistot vietējās un reģionālās pašvaldības, jāuzlabo demokrātiskā pārskatatbildība un jāpaaugstina efektivitāte; atkārtoti uzsver savu nostāju, ka nodokļu jautājumos jāatsakās no vienprātīgas lēmumu pieņemšanas, lai Eiropas Savienībai pavērtu iespēju pieņemt nepieciešamos lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu tāpat kā citās rīcības jomās;

46. aicina izmantot atveseļošanai pieejamo finansējumu un zaļo un digitālo pārkārtošanos, lai atvieglotu statusa maiņu darba tirgū, pārkvalifikāciju un prasmju pilnveidi, vienlaikus nodrošinot cilvēkiem, kas strādā digitālajās platformās vai gadījumdarbu ekonomikā, tādu pašu aizsardzības līmeni kā tiem, kas strādā bezsaistes ekonomikā;

47. uzsver inovācijas nozīmi spēcīgākas ekonomikas attīstībā un gan konkurētspējīgas, gan ilgtspējīgas izaugsmes nodrošināšanā; uzskata, ka Eiropas inovācijas labad ir jāveic ieguldījumi vajadzīgajās spējās (pētniecības infrastruktūrā, platjoslas tīklos, superdatošanā, mākslīgajā intelektā un atklāto datu kopās) un visās Eiropas teritorijās ir jāpiesaista zinātnieki un speciālisti;

Digitālā pārkārtošanās

48. uzskata, ka digitalizācijā būs jānodrošina pilnvērtīga tehnoloģiju izmantošana visu sabiedrības grupu labā atbilstīgi ētikas satvaram, kas respektē pilsoņu tiesības, it īpaši revolucionāru tehnoloģiju un sevišķi mākslīgā intelekta jomā, vienlaikus novēršot digitālo plaisu un rūpējoties par to, lai digitālā pratība un savienojamība kļūtu par realitāti visā Eiropā;

49. uzsver, ka ir vajadzīga datu drošība, sadarbība un uzglabāšana, un gaida Eiropas Komisijas priekšlikumu par Eiropas kiberdrošības noturības aktu; uzskata: lai nodrošinātu piekļuvi digitālajiem pakalpojumiem un informācijai, tostarp efektīvu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, ir jāiegulda drošā, augstas veiktspējas infrastruktūrā, lai gan privātpersonām, gan organizācijām nodrošinātu piekļuvi internetam;

50. norāda, ka digitālā pārkārtošanās ir atkarīga no ilgtermiņa redzējuma attiecībā uz izglītību, pētniecību un apmaiņu digitalizācijas jautājumos, un šajā jomā Eiropas Savienībai ir jābūt novatorei un līderei jaunu digitālo tehnoloģiju un pakalpojumu atklāšanā un jānosaka piemēroti un saskaņīgi digitālie standarti;

51. tādēļ uzskata, ka debatēs par Eiropas nākotni ir jāaplūko “digitālā kohēzija” kā svarīga papildu dimensija tradicionālajā ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas koncepcijā, kas definēta ES Līgumā;

52. aicina nekavējoties rīkoties, lai novērstu digitālo plaisu starp ES dalībvalstīm un starp pilsētām un lauku apvidiem saistībā ar savienojamību un digitālo infrastruktūru, digitālajām prasmēm, piekļuvi e-pārvaldes pakalpojumiem un to izmantošanu; tādēļ aicina ieviest “digitālo ES pārrobežu pakalpojumu karti”, lai vienkāršotu robežreģionu iedzīvotāju un uzņēmumu piekļuvi publiskajiem un neatliekamās palīdzības dienestiem;

Migrācija

53. aicina izmantot Eiropas pieeju centienos novērst pamatcēloņus migrācijai kā parādībai, ko izraisa globālā nestabilitāte un konflikti, valstu nestabilitāte un klimata migrācija; mudina efektīvi veidot spējas, lai sekmētu efektīvu un rezultatīvu migrācijas pārvaldību visos pārvaldības līmeņos;

54. konstatē, ka iedzīvotāji un delegāti atzīst īpaši skarto teritoriju vietējo un reģionālo pašvaldību izšķirošo lomu migrantu un bēgļu integrācijā un iekļaušanā; tādēļ aicina integrācijas politikas izstrādē iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības; prasa izstrādāt elastīgāku politikas instrumentu kopumu, kas pašvaldībām dotu iespēju virzīt integrāciju un mērīt integrācijas un iekļaušanas politikas panākumus reģionālā un vietējā līmenī; aicina mūsu pašvaldību un reģionu lielo brīvprātīgās solidaritātes potenciālu iestrādāt brīvprātīgas uzņemšanas spējas koncepcijā, kas būtu integrēta visaptverošā un ilgtermiņa migrācijas politikā;

55. iesaka izstrādāt metodiku ilgspējīgu uzņemšanas un integrācijas modeļu, piemēram, kopienas sponsorēšanas, pārņemšanai;

Konferences par Eiropas nākotni rezultāti un turpmākais darbs

56. uzskata, ka konference par Eiropas nākotni ir sākumpunkts, no kura Eiropas, valstu, reģionālā un vietējā līmenī nodrošināt pilnvērtīgas iespējas demokrātiskam procesam; atkārtoti uzsver, ka ir vajadzīgas pastāvīgas, patiesi iekļaujošas, pārredzamas, decentralizētas, ģeogrāfiski un politiski līdzsvarotas debates par Eiropas Savienības nākotni; uzskata, ka konferencei būtu jāievēro atvērtības pieeja, tostarp attiecībā uz politikas un iestāžu reformu, un ka tai būtu jāsigatavo ceļš uz ilglaicīgām reformām, kas pārsniedz konferences ilgumu;

57. atkārtoti pauž pilnīgu gatavību dot ieguldījumu turpmākajā darbā pēc konferences, pārvēršot politiskās iniciatīvas un priekšlikumus darbībā, kas atbilst iedzīvotāju gaidītajam; norāda, ka konferences izdošanās atkarīga arī no tā, ka iedzīvotāju ieteikumus galu galā atspoguļo konkrēti rezultāti; ja viņu ieteikumi netiek pieņemti vai tiek pieņemti tikai grozītā veidā, iemesli būtu jāpaskaidro pārredzami un saprotami;

58. uzsver, ka, iniciējot turpmāku rīcību, piemēram, ierosinot jaunus lēģislatīvos priekšlikumus konferences rezultātu īstenošanai, ir jāņem vērā kompetenču sadalījums un it īpaši subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips, kas ir nostiprināti Līgumos;

59. uzdod RK priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju konferences par Eiropas nākotni vadībai, kā arī Eiropas Parlamentam, ES Padomes prezidentvalstīm Francijai, Čehijas Republikai un Zviedrijai, Eiropadomes priekšsēdētājam un Eiropas Komisijas priekšsēdētājam;

60. lai pienācīgi un visaptveroši apspriestu iedzīvotāju idejas un priekšlikumus, iesaka pilnībā izmantot konferencei sākotnēji paredzēto laika posmu, kam vajadzēja ilgt divus gadus un kas sākās 2021. gada 9. maijā; uzskata, ka 2022. gada pavasarī būtu jāiesniedz tikai starpposma ziņojums.

Briselē, 2022. gada 27. janvārī

*Eiropas Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Apostolos TZITZIKOSTAS
